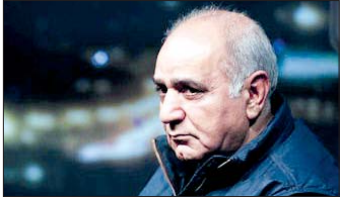

پرستویی و وصیت‌خوانی شهدا

● گروه هنر: مجموعه «ستارگان راه» با موضوع خوانش فرازهایی از وصیت‌نامه شهدا با صدای پرویز پرستویی هر شب روی آنتن می‌رود. این برنامه جمعه، یک تیر، میهمان خانه‌های مردم در شبکه سه می‌شود. این مجموعه در قالب کلیپ و نماهنگ‌های کوتاه دو تا سه‌دقیقه‌ای هر روز قبل از اذان ظهر و هر شب قبل از اذان مغرب به فرازهایی از وصیت یکی از شهدای دفاع مقدس می‌پردازد. مجموعه «ستارگان راه» در چهار فصل و ۳۴۵ قسمت تدارک دیده شده که هر فصل در لوکیشن‌های مختلفی ضبط و آماده بخش شده است.

اطلاعیه صندوق اعتباری هنر

● گروه هنر: «صندوق اعتباری هنر» در اطلاعیه‌ای عنوان کرد: «به منظور پوشش خدمات بیمه تکمیلی در سال ۹۷، امور نهایی برای اخذ مناسب‌ترین شرایط و تسهیلات بیمه‌ای اعضای صندوق اعتباری هنر، در حال انجام‌شدن است و از تیرماه ضوابط و شرایط بهره‌مندی اعضا از خدمات بیمه درمان تکمیلی سال‌جاری در تارنمای صندوق اعتباری هنر اعلام می‌شود». این اطلاعیه می‌افزاید: «حسب مقررات، ارائه هرگونه خدمات منوط به عضویت متقاضی در صندوق است. ازاین‌رو متقاضیان استفاده از خدمات بیمه درمان تکمیلی ضروری است نسبت به تکمیل فرایند عضویت خود (قبل از ثبت‌نام) از طریق تارنمای صندوق اقدام کنند. ثبت‌نام بیمه تکمیلی همانند سال گذشته از طریق تارنمای صندوق انجام خواهد پذیرفت». شایان ذکر است، با توجه به اتمام مهلت قرارداد بیمه درمان تکمیلی صندوق با شرکت بیمه رازی (در تاریخ ۹۷/۳/۳۱) تمامی افراد تحت پوشش بیمه تکمیلی بدون استثنا فقط یک ماه (تا تاریخ ۹۷/۴/۳۰) فرصت دارند نسبت به ثبت هزینه‌ها از طریق سامانه بیمانو و ارسال مدارک پزشکی از طریق اداره پست اقدام کنند. بدیهی است این مهلت قابل تمدید نیست

شهناز خوانساری، مدیر گالری «ماه»، در واکنش به اطلاق کلماتی مانند مستهجن و غیراسلامی به نمایشگاه نقاشی‌های «دنیا رستمی» که به‌تازگی از سوی یکی از رسانه‌های اصولگرا مطرح شده، به «شرق» گفت: «تنها چیزی که می‌توانم بگویم، این است که متأسفم! آثار به‌نمایش‌درآمده دنیا رستمی به‌هیچ‌وجه مصداق چنین کلماتی نیستند. تابلوهای این نقاش جوان پر از احساسات و شیطنت‌های جسورانه و کودکانه دوران بچگی اوست. او در کودکی خود در برخورد با وقایع اجتماعی همچون جنگ ناجوانمردانه صدام علیه ایران و ... در کشورش حس‌هایی را تجربه کرده که انعکاس آنها را در آثار و هنرش شاهد هستیم».

خوانساری درباره قالب نمایشگاه «قاراچوخا اوپان» که معنای «قاراچوخا بیدار شو» می‌دهد، ادامه داد: «جالب است بدانید خانم رستمی دراین‌باره به من گفت اگر من در دهه ۷۰ به دنیا می‌آمدم، حتما دنیا را به‌گونه‌ای دیگر می‌دیدم. خانم رستمی از کودکی تحت نظر زنده‌یاد محمدابراهیم جعفری نقاشی را فرا گرفته‌اند. کارهای درخشانی هم دارند که به دلیل اینکه خیلی شوقاقت نیستند، تاکنون به نمایش نگذاشته‌اند. به‌همین‌دلیل وقتی نخستین نمایشگاه او را در گالری ماه برپا کردیم، خیلی خوشحال شد؛ اما بعد از چنین تحلیل‌هایی ناراحت شد. ما باید حامی هنرمندان جوان باشیم. اتفاقا خود من در این زمینه‌ها وسواس دارم تا انتشار آثار اخلاقیات جامعه را هدف قرار ندهد. به‌همین‌دلیل من که آدم خونسردی هستم، از زمانی که چنین گزارشی منتشر شد، به طور مستقیم مورد فشار قرار گرفته‌ام».

این گالری‌دار در پایان خاطرنشان کرد: «به نظرم بهترین پاسخ را آقای ملانوروزی داده‌اند. اینکه ممکن است کاری برهنه باشد؛ اما اروتیک نباشد و ممکن است کاری غیربرهنه باشد؛ اما اروتیک محسوب شود».

روز گذشته مجید ملانوروزی، مدیرکل هنرهای تجسمی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، درباره آثار رستمی به «مهر» گفت: «من نقاشی‌های دنیا رستمی را که در قالب نمایشگاه «قاراچوخا اوپان» در گالری ماه روی دیوار رفت، اروتیک نمی‌دانم و نوع کار، طراحی و رنگ‌آمیزی کارها روانی است، نه اروتیک».

معرفی دبیر جدید جشنواره برلین

● گروه هنر: رسانه‌های آلمانی از انتخاب دبیر جشنواره «لوکارنو» به‌عنوان جایگزین «دیتِر کاسلیک»، دبیر باسابقه جشنواره فیلم «برلین»، خبر داده‌اند. به گزارش هالیوودریپورتر، «کارلو شاتریان» که دبیر جشنواره فیلم «لوکارنو»ی سوئیس است، به‌عنوان دبیر جدید جشنواره فیلم برلین جایگزین «دیتِر کاسلیک» خواهد شد که از سال ۲۰۰۱ در

www.kahrizak.com

kahrizakcharity

موسسه خیریه کهریزک

مرکز نگهداری، درمان

و آموزش معلولین و سالمندان

غیردولتی، غیرانتفاعی، مردمی

هنر

در پی حاشیه پیش آمده در نمایشگاه «گالری ماه» عنوان شد

تابلوهایی نه مستهجن ولی جسورانه

فرانک آرتا

او در پاسخ به اینکه آیا شما پوشش شخصیت‌ها در نقاشی‌های یادشده را مناسب می‌دانید، بیان کرد: «اینکه نقاشی‌ها پوشش مناسب ندارند، بحث دیگری است که ما به آن می‌پردازیم. از طرف دیگر ممکن است کاری برهنه باشد؛ اما اروتیک نباشد و ممکن است کاری غیربرهنه باشد؛ اما اروتیک محسوب شود. بنابراین من نقاشی‌های دنیا رستمی را به‌عنوان

کاری مستهجن، جنسی و مروج فحشا قلمداد نمی‌کنم؛ اما ممکن است کاری ناهنجار به حساب بیاید».

مدیرکل هنرهای تجسمی در توضیح بیشتر بیان کرد: «نکته دوم این است که ما مجوزهای لازم را به گالری‌ها ارائه کردیم تا آنها با صلاحدید خودشان، ممیزی کارها را انجام دهند و گالری‌دار باید این استعداد را داشته باشد که کار درست را انجام دهد و اگر نمی‌تواند آثار مناسب نمایش را انتخاب کند، باید به دفتر تجسمی وزارت ارشاد مراجعه کند تا اقدامات لازم صورت گیرد؛ بنابراین ما اختیار لازم را به گالری‌ها دادیم تا جواب‌گوی این‌گونه مسائل باشند؛ مانند مجوز رسانه‌ها که وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی به آنها مجوز داده است؛ اما ارشاد پاسخ‌گوی آثار منتشرشده آنها نیست».

ملانوروزی با بیان اینکه دنیا رستمی نقاش غیراسلامی و مستهجن نیست، گفت: «ما پیشینه هنرمند را در نظر می‌گیریم؛ چراکه کارهای قبلی این هنرمند پذیرفتنی است و نمره منفی ندارد. البته از گالری ماه خواستیم تا آثار فیکوراتیو این هنرمند را از نمایشگاه جمع کنند و خودم هم به تماشای این نمایشگاه می‌روم تا اقدامات لازم را صورت دهم».

او تأکید کرد: «معیشت و وضعیت اشتغال هنرمندان نیز برای ما مهم است و آن را در نظر می‌گیریم؛ اما به‌رحال نباید این موضوعات سبب فداشدن ارزش‌ها و اخلاقیات شود».

مدیرکل دفتر هنرهای تجسمی وزارت ارشاد با اشاره به تعداد زیاد نمایشگاه‌های هنری در سطح شهر تهران، گفت: «۲۵۰ گالری در تهران هر هفته نمایشگاه دارند که ماهانه هزار نمایشگاه می‌شود و از بین این تعداد، ممکن است دو نمایشگاه این مشکلات را داشته باشند. از رسانه‌ها نیز برای این توجه تشکر می‌کنم؛ اما درخواستم از رسانه‌ها این است که قبل از انتشار چنین اخباری، ما را در جریان بگذارند تا برخورد لازم صورت گیرد؛ چراکه بازتاب چنین عکس‌ها و مطالبی نوعی فحشا به حساب می‌آید». ملانوروزی در پایان از اطلاق نمره منفی برای گالری‌هایی که تخلف می‌کنند، خبر داد و گفت: «البته روند این‌گونه نیست که گالری‌ها قبل از برپایی نمایشگاه‌هایشان، آثارشان را برای ممیزی نزد ما بیاورند».

یادداشت

یادی در دور دست‌ها

حمیدرضا کرمی

● «مارکو وارد شهری می‌شود. در میدانی به مردی برمی‌خورد. این مرد، عمر یا لحظه‌ای را زندگی می‌کند که می‌توانست عمر یا لحظه او باشد. مارکو فکر می‌کند که می‌توانست به جای آن مرد باشد. اگر در گذشته، در گذشته‌ای بسیار دور توقف می‌کرد یا در گذشته، بر سر چهارراهی به جای انتخاب راهی که رفته بود، راهی دیگر در جهت مخالف گرفته بود، پس از سفرهای دور و دراز خود را به جای آن مرد در میدان می‌یافت. اما او دیگر از گذشته واقعی با احتمالی خود دور افتاده و کنار مانده است؛ دیگر نمی‌تواند توقف کند، باید به راه خود ادامه دهد تا به شهر دیگری برسد که گذشته‌ای دیگر در انتظار اوست یا به چیزی برخورد کند که می‌توانست یکی از آینده‌های احتمالی او باشد و اکنون زمان حال مرد دیگری است. آینده‌های تحقیق‌نیافته چیزی جز شاخه‌هایی از گذشته انسان نیستند؛ شاخه‌هایی خشکیده».

ایتالو کالوینو در بندی از شهرهای نامرئی تصویری از مواجهه با تجربه‌ای را توصیف می‌کند که آشنا به نظر می‌رسد و آن را چون احتمال زندگی‌کردن دوباره زندگی یک دیگری، در زمان و مکانی متفاوت، می‌داند. شاید به همین خاطر باشد که لذت تماشای صحنه‌ای که به نظر قریب می‌آید، می‌شود، شبیه لذت یادآوری خاطره‌ای نگذرد در گذشته‌ای دور و مبهم است. به نظر می‌آید لذتی که قرارگرفتن در چنین موقعیتی می‌بخشد، وامدار تجربه هم‌زمان دو احساس متفاوت و متضاد است؛ یادی در دوردست‌ها، غایرگرفته، ناروشن، گنگ، و نامطمئن، چنان که گویی در پس پِشتِ لایه‌های توبه‌جوی ذهن خانه کرده باشد و از فراچنگ‌آمدن بگریزد، اما درعین‌حال پیوسته پیش چشم پیدا و پنهان شود و بازی شیطنت‌آمیزی میان یاد و فراموشی یانگیزد.

مجموعه‌ای هماهنگ و دلنشین از منظره‌هایی که به همت آدیدین خانکشی‌پور روی دیوارهای گالری وارطان رفته‌اند، تجسم همین بازی خیال‌انگیز است. طراحی‌هایی که کار گروهی از هنرمندان جوان است و بدون اغراق از میان بهترین‌ها و خوش‌آیندترین استعدادها انتخاب شده‌اند. بنا بوده نمایانگر چشم‌اندازهای طبیعی باشند، و هستند، اما گاهی بنای معمارانه‌ای که نشان از حضور ناپیدای انسانی‌ست هم از گوشه‌ای پیدا شده است. هرچه هست، همه آنها - که چه خوب و یک‌دست و هشیارانه کنار هم نشسته‌اند، و این را باید مدیون گردآوری خوب گردآورنده بود- به همان نازکی خیال بازی پیش گفته‌اند؛ چشم‌اندازها همه در این ویژگی مشترک‌اند که گویی از میان مهی رقیق پیش می‌آیند؛ که شکل می‌گیرند و نمی‌گیرند، دیده می‌شوند و نمی‌شوند، به خاطر می‌آیند و نمی‌آیند.... انکار همان یادهای فروشته‌ای هستند که در کار جان‌گرفت‌اند.

چشم‌اندازهای معمارانه، و گاه طبیعی، امیرحسین اسماعیلی، بهترین بهره را از امکان رنگ‌گذاری روحی می‌برد که اسلوب آبرنگ‌کاری رقیق مونوکروم با سیاه‌ها و خاکستری‌ها در اختیار می‌گذارد؛ منظره‌پردازی‌های خیره‌کننده محمد رامشه اما همان مه‌گرفتگی و لطافت جو را با رسانه سختِ مدارنگی عملی می‌کند، - و حالا در کارهای اخیرش، تقسیم‌بندی‌های هندسی تازه‌ای به ترکیب‌بندی‌هایش اضافه کرده که سخت به کارهایش می‌نشیند - ترفند آگاهانه‌ای برای اشاره به عنصری بنیادی برای آغاز هر بازنمایی واقعیت بر سطح دوبعدی؛ طراحی‌های لیندا آهنی همین راه را با بیانگری و عصیان بیشتری ادامه می‌دهند - او هم رنگ‌های تیره مایه سیاه و خاکستری را در ترکیب با سفیدها با کنشگری ریختن و چکاندن و لکه‌گذاری آزاد بر روی کاغذ می‌گذارد و گاهی تکه‌ای از بنایی را مثل پنجره در کناری نشان می‌دهد؛ هاینه فرهادی‌نیک برخلاف دیگران در استفاده از رنگ، گشاده‌دست‌تر، اما در به خدمت‌گرفتن کارمایه‌ها، کمینه‌گراتر ظاهر می‌شود، - او حداقلِ عناصری از طبیعت در برشی کوچک از یک منظره را با رنگ‌های گاه درخشان با خطوطی صریح و بارز تصویر می‌کند؛ آثار ژاله اکبری در این میان، بیش از همه صراحتِ بازنمایی دنیای واقعی دست‌ساخته انسانی را به‌واسطه فضای معمارانه و تزییناتِ سلازم آن به نمایش می‌گذارد، - زرده‌های آهنی باغ با آب‌نمایی، یا بخشی از بنایی در محاصره درختان گردگردش با ترکیب پیچیده و پیرزرافت چندین اسلوب طراحی در خدمت نمایش منظره‌ای پرجزئیات و ریزپرداخت قرار می‌گیرد؛ و دست‌آخر، طراحی‌های تکرنگ و دقیق و ظریف پرهام پیوندی همان انتظاری را که از نقاش آن بوم‌های بزرگ و رنگین آکلیلی از نماهای هوایی معماری شهری در میان کوه‌ها یا در کناره آب‌ها انتظار می‌رود، برآورده می‌کنند، - همان واحدهای مکعبی کوچک سازنده آن ترکیب‌بندی‌های بزرگ، در این کارهای کوچک اندازه هم چیزی از بیان شاعرانه و نگاه دلوایس به زندگی انسان امروزی در حصار تنگ سنگ و سیمان در فراق طبیعت در آن آثار، کم نمی‌گذارد.

بی‌نوشته:

۱. شهرهای ناپیدا، ایتالو کالوینو، ترجمه بهمن

رئییسی، انتشارات کتاب خورشید، پاییز ۱۳۹۶